

РЕШЕНИЕ

№ 157

гр. гр.Велинград, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, II - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ДОНКА ЕМ. ТАБАКОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА Административно
наказателно дело № 20225210200312 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на „Етно“ ЕООД, ЕИК 130959364 против
Наказателно постановление № К-0051170/20.12.2021 г. на Директора на
Регионална дирекция за областите Пловдив, Смолян, Пазарджик, Хасково,
Кърджали и Стара Загора при Комисия за защита на потребителите, с което
на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв., на
основание чл. 208 от Закона за туризма, за извършено нарушение по чл. 114,
т. 1 от ЗТ.

Излагат се доводи за неправилност и незаконосъобразност на
обжалвания акт и се иска неговата отмяна, поради допуснати в хода на
административнонаказателното производство съществени процесуални
нарушения и неправилно прилагане на материалния закон. Не била посочена
приложимата материалноправна разпоредба, регламентираща задължение в
обекта да има телефонна инсталация с единен вътрешен номер за връзка с
рецепция, доколкото чл. 114, т. 2 от ЗТ била бланкетна и не съдържала
правило за поведение, с което се нарушавало правото му на защита.

Нарушението било обективно несъставомерно.

Евентуално се сочи, че са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН.

Претендират се разноски.

Въззиваемата страна, в писмено становище по делото, чрез юрк.
Елеонора Бояджиева, оспорва жалбата. Счита наказателното постановление
за правилно и законосъобразното, поради което следва да се потвърди.
Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН-препис от обжалвания акт е връчен на жалбоподателя на 04.04.2022г., а жалбата е подадена на 11.04.2022г., от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и след като анализира събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 19.08.2021 г. служители на РД – Пловдив при КЗП – свидетелите ст. инспектор Г. М. и гл. инспектор Н. И., извършили проверка за спазване разпоредбите на Закона за туризма и Наредбата за изискванията към категоризираните места за настаняване и заведения за хранене и развлечения, за реда за определяне на категория, както и за условията и реда за регистриране на стаи за гости и апартаменти за гости /обн. ДВ бр. 59/03.07.2020г./, в хотел „Панорама“, находящ се в гр. Велинград, ул. „Николай Хрелков“ № 32, стопанисван от жалбоподателя „Етно“ ЕООД.

Обектът бил в работен режим и обслужвал потребители на туристически услуги.

На видно за потребителите място в обекта било поставено Удостоверение за категоризация № 871-2019 за категория „една звезда“ за обект хотел „Панорама“, находящ се в гр. Велинград, ул. „Николай Хрелков“ № 32, издадено от Кмета на Община Велинград на 15.07.2019 г., валидно до 15.07.2024 г., в което като лице, извършващо дейността било вписано търговско дружество „Етно“ ЕООД, ЕИК 1309599364. В удостоверението за категоризация било посочено, че хотел „Панорама“ е с капацитет 30 стаи и 60 легла.

Туристическият обект – хотел „Панорама“ представлявал триетажна масивна сграда плюс партер. На партера били разположени 10 стаи – от 101 до 110; на първия етаж били разположени 20 стаи – от 201 до 220; на втория били разположени 21 стаи от 301 до 320 и А3 и на третия етаж били разположени 21 стаи – от 401 до 420 и А4. В момента на проверката контролните органи установили, че туристическият обект разполага със 72 стаи, от които само 30 стаи били категоризирани.

Във връзка с това на 24.08.2021 г. било изпратено писмо до Кмета на Община Велинград с изх. № П-00-164 за предоставяне на информация кои стаи в мястото за настаняване са категоризирани.

На 13.09.2021 г. с писмо от Община Велинград с вх. № П-00-164 постъпил отговор, че категоризирани са следните стаи: от 101 до 110 на партер и от 201 до 220 на първия етаж, общо 30 стаи.

Била извършена и проверка за съответствие на обекта на изискванията за категоризираните места за настаняване съобразно определената му категория „една звезда“, регламентирани в Наредбата за изискванията към категоризираните места за настаняване и заведения за хранене и развлечения,

за реда за определяне на категория, както и за условията и реда за регистриране на стаи за гости и апартаменти за гости, издадена на осн. чл. 121, ал. 5 от ЗТ.

Установило се, че в категоризираните стаи - от 101 до 110 на партер и от 201 до 220 на първия етаж няма телефонна инсталация с единен вътрешен номер 9 за връзка с рецепция, съгласно установените в приложение 1 към чл. 14, ал. 1, т. 1, глава първа-хотели, раздел I-хотели категория „една звезда“, ред IX инсталации, 2 „телефонна инсталация“ от Наредбата.

Констатациите от проверката били обективирани в Констативен протокол К-2690092/19.08.2021 г.

С оглед установеното при проверката, контролните органи приели, че дружеството е извършило нарушение на 114, т. 2 от ЗТ.

За констатираното нарушение бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № К-0051170/04.11.2021 г. АУАН е съставен в присъствието на упълномощен представител на жалбоподателя, който го подписал и в графата за възражения посочил, че е запознат с правото да направи възражения в 3 - дневен срок. В срока на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не било депозирано писмено възражение срещу така съставения АУАН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление, с което на дружеството-жалбоподател е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв., на основание чл. 208 от ЗТ, за извършено нарушение по чл. 114, т. 2 от ЗТ.

Съдът установи фактическата обстановка от събраните по делото писмени и гласни доказателства, надлежно приобщени по предвидения в НПК процесуален ред.

Съдът кредитира показанията на свидетелите Г. М. и Н. И. като логични, последователни и непротиворечиви. Свидетелите са извършили проверката, при която е установено нарушението и лично и непосредствено са възприели описаните в акта за установяване на нарушението и в наказателното постановление факти относно дата и място на извършване и обстоятелствата, при които е извършено, които възпроизведоха пред съда.

Не се установява свидетелите да се намират в отношения с жалбоподателя, които да им дават повод да го уличават в извършване на процесното нарушение.

При така установената фактическа обстановка, съдът счита, че актът за установяване на административното нарушение и обжалваното наказателно постановление са съставени от компетентни органи, съгласно Заповед № 1060 ЛС/04.11.2015 г. на Председателя на КЗП, във вр. чл. 232, ал. 1 ЗТ и Заповед № 676/21.08.2019 г. на Председателя на КЗП, във вр. чл. 232, ал. 2 ЗТ, в сроковете по чл. 34 ЗАНН.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, съставляващи самостоятелни основания

за отмяна на обжалвания акт. Спазени са императивните изисквания на чл. чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Обективните признаци от състава на нарушението са описани по начин, който позволява на жалбоподателя да разбере административното обвинение и да организира защитата си. Посочени са датата и място на извършване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и законните разпоредби, които са били нарушени, като е налице правно единство между посочените в акта като нарушени разпоредби и тези отразени в обжалваното наказателно постановление. Съдържат се данни за актосъставителя и административнонаказващия орган. Индивидуализиран е и нарушителят.

Неоснователно е възражението, че след като не е направена привръзка между препращащата норма на чл.114, т.2 от ЗТ с конкретните разпоредби от подзаконовия нормативен акт, където се сочат цифрово специфичните изисквания към категоризирания туристически обект, следва да се приеме, че е допуснато съществено процесуално нарушение на изискванията за форма и съдържание акта за установяване на нарушението и издаденото въз основа на него наказателно постановление.

Действително в акта за установяване на административното нарушение и в наказателното постановление е посочена цифрово като нарушена само и единствено нормата на чл.114, т.2 от ЗТ. Това обаче не е съществено процесуално нарушение, доколкото в тях словесно е посочен приложимия подзаконов нормативен акт, в който конкретно се съдържат изискванията, на които трябва да отговаря едно категоризирано място за настаняване една звезда, каквото се явява процесния хотел, както и самите тези изисквания. За тази категория обекти изискванията към изграждането, обзавеждането и оборудването им се съдържат в Приложение №1, към чл.14, ал.1, т. 1, глава първа-хотели, раздел I – хотели категория „една звезда“, номер по ред IX-инсталации, 2-телефонна инсталация от Наредба за изискванията към категоризираните места за настаняване и заведения за хранене и развлечения, за реда за определяне на категория, както и за условията и реда за регистриране на стаи за гости и апартаменти за гости. Подробно в описателната част на акта и наказателното постановление е посочено кои точно изисквания от визирания подзаконов нормативен акт се установява при проверката, че не се спазват и това не се оспорва от наказаното лице, нито се оборват констатациите на контролните органи. Цифрово разпоредбите на наредбата са посочени в съставения по време на проверката Констативен протокол № К-2690092/19.08.2021г., към който АУАН № К-0051170/04.11.2021г. препраща и който е неразделна част от административнонаказателната преписка.

Видно от съдържанието на акта за установяване на административното нарушение и на обжалваното наказателно постановление контролните органи са пропуснали да посочат, че изискванията към този тип обекти са регламентирани в Приложение 1 към чл. 14, ал. 1, т. 1 от Наредбата, като вместо това са цитирали само глава първа, хотели, раздел I, хотели категория

„една звезда“, I.1 изисквания към на хотели категория „една звезда“ № по ред IX. Инсталации, 2-телефонна инсталация от приложението. Този недостатък обаче не е толкова съществен порок, че да представлява самостоятелно основание за отмяна на обжалвания акт. Допускането му не води до ограничаване правото на защита на засегнатото лице, защото изрично, ясно и много подробно органите сочат фактически какво се установява при проверката, че тези факти означават неспазване на особените изисквания, установени в изрично визирани текстове, на изрично посочен подзаконов нормативен акт.

Неоснователно е релевираното от жалбоподателя възражение за допуснато съществено процесуално нарушение, поради непосочване на конкретната алинея от санкционната норма на чл. 208 от КТ, на основание на която е наложено наказанието на нарушителя. Вярно е, че посочената норма има две алинеи, но от описанието на нарушението става ясно по несъмнен начин, че основанието, въз основа на което е санкциониран жалбоподателя е ал. 1 на чл. 208 от ЗТ, доколкото не се твърди наличието на повторност при нарушението в процесния случай.

Съгласно разпоредбата на чл. 114, т. 2 от ЗТ лицата, извършващи хотелиерство и/или ресторантьорство в туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3, са длъжни да предоставят туристически услуги в туристически обект, който отговаря на изискванията за определената му категория съгласно Наредбата по чл. 121, ал. 5 от ЗТ.

Наредбата, която е приета по цитирания текст от закона, е Наредбата за изискванията към категоризираните места за настаняване и заведения за хранене и развлечения, за реда за определяне на категория, както и за условията и реда за регистриране на стаи за гости и апартаменти за гости /обн. ДВ бр. 59/03.07.2020 г./.

Изискванията към изграждането, обзавеждането и оборудването на местата за настаняване-хотели една звезда се съдържат в Приложение №1, към чл.14, ал.1, т. 1, глава първа, раздел I. В номер по ред IX-инсталации е предвидено, че следва да разполагат с телефонна инсталация с единен вътрешен телефонен номер 9 за връзка с рецепция. Установи се, че стаи от 101 до 110 на партер и стаи 201 до 220 на първи етаж или общо 30 стаи в хотела не разполагат с такава телефонна инсталация, с което са нарушени изискванията на чл. 114, ал.1, т. 2 ЗТ.

Субект на нарушението е жалбоподателят „Етно“ ЕООД, чието е задължението, като лице стопанисващо туристическия обект, да изгради поддържа телефонна инсталация с единен номер 9 за връзка с рецепция, което не е изпълнил.

Правилно е определена приложимата санкционна норма на чл. 208 от ЗТ. Същата предвижда налагане на административно наказание /“глоба“, съотв. „имуществена санкция“/ за лице, което в категоризиран туристически обект предоставя туристически услуги, които не отговарят на изискванията за

определената категория. Именно в чл. 114, т. 2 от ЗТ се установява като задължение на тези лица да представят такъв вид услуги в категоризиран туристически обект, който да отговаря на всички изисквания за определената му категория, като се препраща към наредбата.

Не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Нарушението не разкрива с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение на нарушенията от същия вид. Изискванията към местата за настаняване, съобразно тяхната категоризация, са въведени, за да се гарантира минимален стандарт за качество на предоставяните в туристическите обекти туристически услуги. Нарушаването им засяга правата на потребителите да получат услуга съответна на установения стандарт. Обстоятелството, че административното нарушение е извършено за първи път и от него не са настъпили вредоносни последици също не са достатъчни, за да се квалифицира случаят като маловажен. Обратното би означавало, че една много голяма част от осъществените в страната деянията, санкционирани по административен ред, попадат в приложното поле на чл. 28 ЗАНН. Освен това, не се твърди и не се представят доказателства нарушенията да е отстранено до издаване наказателното постановление.

По тези съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а наказателното постановление, като законосъобразно да се потвърди.

При този изход на правния спор, право на разноси има въззиваемата страна. Искането за заплащането им е заявено своевременно, с писмено становище вх. № 5548/25.10.2022г., преди даване ход на съдебните прения. Съдът, като съобрази, че по делото е проведено едно съдебно заседание, че не се отличава с фактическа и правна сложност, както обема на извършените от юрисконсулта процесуални действия, счита че следва да се присъди възнаграждение в минималния предвиден размер по чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, а именно 80, 00 лв.

На въззиваемата страна следва да се присъдят и разноси по а. н. дело № 139/2022г. по описа на РС Велинград, също в минималния предвиден по чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ размер от 80,00 лв., предвид че такива са своевременно поискани с молба-становище П-00-164/12.04.2022г.

Разноските следва да се присъдят в полза на КЗП, доколкото регионалните дирекции не са юридически лица и не притежават самостоятелна правосубектност.

По изложените съображения, настоящият състав на Районен съд Велинград

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № К-0051170/20.12.2021 г. на Директора на Регионална дирекция за областите Пловдив, Смолян, Пазарджик, Хасково, Кърджали и Стара Загора при Комисия за защита на потребителите, с което на „Етно“ ЕООД, ЕИК 130959364, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, район Приморски, к.к. „Златни пясъци“, сп. „Журналист“, СБР-Варна, офис № 1, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв. /хиляда лева/, на основание чл. 208 от ЗТ, за извършено нарушение по чл. 114, т. 2 от ЗТ.

ОСЪЖДА „Етно“ ЕООД, ЕИК 130959364, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, район Приморски, к. к. „Златни пясъци“, сп. „Журналист“, СБР-Варна, офис № 1, да заплати на Комисия за защита на потребителите разноски за юрисконсултско възнаграждение по а. н. дело 312/2022г. на Районен съд Велинград, в размер на 80,00 лв. /осемдесет лева/.

ОСЪЖДА „Етно“ ЕООД, ЕИК 130959364, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, район Приморски, к. к. „Златни пясъци“, сп. „Журналист“, СБР-Варна, офис № 1, да заплати на Комисия за защита на потребителите разноски за юрисконсултско възнаграждение по а. н. дело 139/2022г. на Районен съд Велинград, в размер на 80,00 лв. /осемдесет лева/.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____